

MVCRX053L2BN
prvotní identifikátor

kancelář ministra vnitra
Nad Štolou 3
170 34 Praha 7

Č. j. MV- 98407-2/KM-2020

Praha 3. července 2020
Počet listů: 7

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo vnitra, jako nadřízený věcně příslušný orgán podle ustanovení § 16a odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), v návaznosti na ustanovení § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a ustanovení § 5 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů,

rozhodlo

ve věci stížnosti podle ustanovení § 16a odst. 1 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb., kterou podala .

. (dále též jen „stěžovatelka“) proti výši úhrady sdělené podle § 17 zákona č. 106/1999 Sb. k její žádosti o informace ze dne 27. 4. 2020 čj. PPR-14855/ČJ-2020-990810

takto:

Podle ustanovení § 16a odst. 7 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. se výše úhrady snižuje na 100 902 Kč.

Odůvodnění

Dne 17. 6. 2020 byla Ministerstvu vnitra doručena stěžovatelčina nedatovaná stížnost podaná dle § 16a odst. 1 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb., ve které brojí proti výši úhrady 105 671 Kč stanovené Policií ČR, Policejním prezidiem (dále též jen „povinný subjekt“) při vyřizování její žádosti o informace ze dne 27. 4. 2020 pod čj. PPR-14855/ČJ-2020-990810 a oznámené jí sdělením datovaným dne 11. 4. 2020.

Z předložené spisové dokumentace byly pro rozhodnutí ve věci zjištěny následující podstatné skutečnosti. Stěžovatelka požádala žádostí ze dne 27. 4. 2020 dle zákona č. 106/1999 Sb. o poskytnutí údajů k vybraným trestným činům v roce 2019 a prvním čtvrtletí 2020. Za vybrané trestné činy ve smyslu žádosti má trestné činy dle § 140, § 145, § 146 a § 146a trestního zákoníku včetně jejich kvalifikovaných skutkových podstat, trestné činy dle § 175 odst. 1, 3 a § 175 odst. 4 a § 185 trestního zákoníku. Požadovanými údaji k jednotlivým trestným činům pak jsou: id skutku, číslo jednací, id pachatele, souběžový paragraf trestního zákoníku, kód objektu napadení, taktické hledisko (náhodná osoba, jiná osoba apod...), sociální hledisko oběti, sexuální hledisko oběti, struktura skupiny, věkové složení skupiny a její taktické hledisko, další složení skupiny, vztah oběti k pachateli, okres – místo spáchání trestného činu, útvar – místo spáchání trestného činu, doba spáchání trestného činu a datum dokonání trestného činu.

Povinný subjekt zaslal stěžovatelce sdělení datované dnem 11. 4. 2020 čj. PPR-14855-3/ČJ-2020-990810, v němž jí sdělil počty registrovaných a objasněných skutků uvedených v systému ESSK dle takticko-statistické klasifikace, které pokrývají vyjmenovávané trestné činy dle právní kvalifikace. Dále konstatoval, že se stěžovatelka domáhá výběru z databáze spáchaných nejzávažnějších trestných činů, z nichž naprostá většina dosud nebyla objasněna a cca 40 % je ve stádiu přípravného řízení. Údaje jsou tak požadovány k 8 427 skutkům. U většiny z nich nelze vyloučit, že by poskytnutím informací mohl být ohrožen nebo zmařen účel probíhajícího trestního řízení, a je tedy takové údaje nutné oddělit od údajů poskytnutelných, což v podmínkách povinného subjektu představuje mimořádně rozsáhlé vyhledávání. Svůj odlišný postup od předchozího poskytování informací stěžovatelce odůvodnil tím, že v případě předchozích žádostí se počet posuzovaných skutků pohyboval v řádu desítek, nikoliv tisíců, a tedy nepředstavoval v jeho podmínkách mimořádně rozsáhlé vyhledávání. Na základě svých předchozích zkušeností dospěl povinný subjekt k závěru, že průměrný čas na posouzení požadovaných údajů a jejich oddělení od těch, které případně nebude možné ze zákonných důvodů poskytnout, zabere minimálně tři minuty času. Celkovou dobu

potřebnou pro vyhledávání u 8 427 skutků tak stanovil jako součin počtu skutků a výše uvedené lhůty tři minut, tj. na 25 281 minut, resp. 421 celých hodin. Dle sazebníku úhrad činí náklady na jednu hodinu mimořádně rozsáhlého vyhledávání informací 251 Kč. Celkovou výši úhrady tak stanovil povinný subjekt na 105 671 Kč.

Na toto podání reagovala stěžovatelka podáním stížnosti dle § 16a odst. 1 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb., neboť má za to, že rozhodnutí o úhradě je nedůvodné a nepřiměřené. Úhrada za mimořádně rozsáhlé vyhledávání nesmí být vyžadována svévolně a nesmí vést k omezení přístupu k informacím. Upozorňuje, že obdobné žádosti podává nejméně od roku 2014, přičemž na její poslední předcházející žádost jí byly bezplatně poskytnuty informace k 34 968 trestným činům. Současný postup tak považuje za rozporný s předchozí praxí povinného subjektu.

V současné žádosti požadovala poskytnutí informací z automatizovaného systému statistických informací, jež obsahuje databázi s funkcí jednoduchého exportu do exelové tabulky a nikoliv jakékoli ruční vyhledávání informací. Export dat ze systému ESSK nezabere jistě více než několik minut. Upozorňuje, že dle jí dostupných číselníků systému ESSK by měl mít povinný subjekt všechny informace k dispozici. Pokud by tomu tak nebylo, mohl poskytnutí části požadovaných informací odmítnout a ve zbytku informace poskytnout.

Důvod v možném ohrožení probíhajícího trestního řízení považuje stěžovatelka za lichý a v rozporu s předchozí praxí povinného subjektu. Stěžovatelka nikdy nezveřejnila v ucelené podobě jí poskytnutou informaci, avšak i v obecné rovině nelze považovat daný argument za důvodný. Samotná skutečnost, že se ve věci vede přípravné trestní řízení, nemůže vést k závěru, že budou informace odmítnuty nebo bude plošně zkoumáno, zda konkrétní záznam v ESSK neohroží vedení trestního řízení. Povinný subjekt v tomto směru zejména neodůvodnil, jak by mohla statistická data ohrozit průběh trestního řízení. Stěžovatelka uvádí, že požadovaná data jsou zcela jistě poskytována výzkumným subjektům zařazeným ve strukturách Policie ČR nebo Ministerstva vnitra, a jestliže panuje obava z jejich zneužití ze strany stěžovatelky, jedná se o diskriminační postup.

Závěrem stěžovatelka upozorňuje na svou vysokou kredibilitu v oblasti kriminologického výzkumu a navrhuje, aby nadřízený orgán snížil ve smyslu § 16a odst. 7 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. výši úhrady na 0 Kč.

Ministerstvo vnitra jako nadřízený orgán se zabývalo námitkami stěžovatelky i spisovým materiálem a k věci uvádí následující.

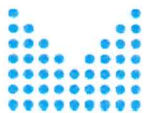

Předně nadřízený orgán konstatuje, že charakter a vnímání stěžovatelky v rámci její činnosti nebo její předchozí nakládání s poskytnutými informacemi je pro stanovení výše úhrady irelevantní. Právo na informace je obecné, vycházející z obsahu resp. rozsahu požadovaných informací a v zásadě nerozlišující povahu jednotlivých žadatelů a tím méně otázku jejich kredibility. Ostatně daný přístup odpovídá i ústavně zaručenému rovnému přístupu k jednotlivým žadatelům. Současně není dle nadřízeného orgánu postup povinného subjektu diskriminační, neboť požadované informace nebyly poskytnuty nikomu jinému než jejich původci, resp. osobám s přístupem do systému ESSK.

Dle ustanovení § 17 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. jsou povinné subjekty v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Dále může povinný subjekt vyžádat úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací. O mimořádně rozsáhlé vyhledávání se jedná tehdy, jestliže je shromáždění informací pro povinný subjekt v jeho podmínkách natolik časově náročné, že ho již nelze považovat, s ohledem na pojetí veřejné správy jako služby veřejnosti, za nezatěžující součást obvyklé agendy. Za součást mimořádně rozsáhlého vyhledávání informací je třeba považovat nejen vyhledání informací, ale i jejich shromáždění a zpracování do odpovědi žadateli, neboť bez toho by nebylo možno vyhledané informace k žadateli přenést. Ve vztahu k nyní účinné právní úpravě navíc soudní praxe připouští úhradu za vyhledání poskytnutelných informací, tj. za jejich faktické oddělení od informací, jejichž poskytnutí je zákonem vyloučeno (vizte Nejvyšší správní soud z 31. 7. 2014 sp. zn. 5 As 76/2014).

Dle ustanovení § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. v případě, bude-li povinný subjekt za poskytnutí informace požadovat úhradu, písemně oznámí tuto skutečnost spolu s výší úhrady žadateli před poskytnutím informace. Z oznámení musí být zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena a jeho součástí musí být poučení o možnosti podat proti požadavku úhrady nákladů stížnost dle § 16a odst. 1 cit. zákona. Úhradu nákladů lze tedy považovat za přiměřené a legitimní opatření, které nenarušuje právo na informace, neboť není důvodem odepření poskytnutí informace, ale fakticky cenou informační služby, tj. podmínkou, jejíž splnění obecně vede k poskytnutí požadovaných informací.

Ministerstvo vnitra se neshoduje se stěžovatelkou, že by skutečnost, že je v jednotlivých případech vedeno trestní řízení, byla bez vlivu na otázku možnosti

odmítnutí požadovaných informací. Existence probíhajícího trestního řízení je indikátorem skutečnosti, že v daném případě může být dán důvod pro odmítnutí žádosti vycházející z § 11 odst. 4 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. V případě naplnění podmínek uvedených v cit. ustanovení pak povinný subjekt poskytnutí požadovaných informací musí odmítnout. Lze-li požadovanou informaci spojit s konkrétním trestním řízením, musí povinný subjekt vždy posoudit, zda nastala některá z výluk poskytnutí informace stanovená zákonem.

Nesprávnou je též námitka stěžovatelky, že povinný subjekt měl odůvodnit, jakým způsobem by mělo dojít k ohrožení trestního řízení poskytnutím informace. Taková úvaha by byla předčasná, neboť vymezení důvodů odmítnutí je součástí odůvodnění případného rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Pro stanovení výše úhrady spojené s poskytováním informací je rozhodné, že taková skutečnost může na základě požadovaných informací reálně nastat a je třeba v tomto směru provést rozsáhlejší manuální zpracování žádosti, než prostý export dat ze systému ESSK.

Ministerstvo vnitra se sice shoduje s odvolatelkou, že přístup povinného subjektu k ní je odlišný od jeho dřívějšího postupu, avšak odlišnost tohoto postupu povinný subjekt ve výzvě k úhradě nákladů zdůvodnil. Současně je třeba uvést, že předchozí stěžovatelčina žádost z roku 2020, na níž výslovně odkazuje, se týkala z větší části případů z let 2009 až 2015, tj. věcí u nichž již průběh trestního řízení může být, s ohledem na značný časový odstup, jen stěží ohrožen a nutnost individuálního posouzení u nich není zpravidla nutná.

Stěžovatelka ve své žádosti ze dne 27. 4. 2020 fakticky požadovala poskytnutí části datové základny k vyjmenovaným trestným činům exportované ze systému ESSK. Uvedený systém strojový export dat k vymezeným trestným činům sice umožňuje, avšak export dat jako takových nebyl důvodem stanovení úhrady nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledávání. Důvodem byla právě skutečnost, že jednotlivé údaje ve vzájemné kombinaci mohou identifikovat konkrétní skutek, u něhož je podezření, že naplňuje znaky trestného činu, a u něhož je třeba posoudit, zda by souhrn poskytnutých informací nemohl vést k naplnění některé z podmínek pro odmítnutí informace stanovené zákonem, zejména vyplývajících z § 11 odst. 4 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb.

S tímto závěrem se nadřízený orgán ztotožňuje. Stěžovatelkou požadovaná část datové základny v sobě obsahuje vždy informace o útvaru policie, v jehož obvodu ke spáchání skutku došlo a čase spáchání, přičemž s ohledem na to, že požadovány jsou informace k násilné trestné činnosti, je datum spáchání skutku určeno přesným dnem. Současně stěžovatelka požadovala i bližší informace ohledně

objektu napadení, kterým je často informace o tom, zda napadeným je žena či muž, vztahu objektu napadení k pachateli (tj. je-li dán např. příbuzenský vztah včetně zvláštní kategorie družka, žena ve společné domácnosti) a tzv. taktické hledisko, které často obsahuje druhové informace o místě spáchání (škola, MHD, restaurace atp.).

Nadřízený orgán současně porovnal četnost výskytu jednotlivých trestných činů v působnosti náhodně vybraných útvarů (MOP Modřany Praha IV, MOP Praha Bartolomějská Praha I., OOP Brno – Žabovřesky, OOP Nový Bor a OOP Polná). Po porovnání vybraných požadovaných ukazatelů shledal, že v kategoriích takticko-statistické klasifikace 151 (úmyslné ublížení na zdraví) se nachází mezi 63 případy 2 případy (tj. u 3,17 %), u nichž nelze na základě zkoumaných ukazatelů jednoznačně stanovit spáchaný skutek. U klasifikace 181 (vydírání) pak tento poměr činí 2 případy z celkových 15ti (tj. u 13,33%). U ostatních kategorií bylo třeba vždy konstatovat obecnou identifikovatelnost skutku, a tedy i nutnost dalšího zpracovávání informací.

Při přenesení výše uvedených závěrů na celkový počet případů dospěl nadřízený orgán k závěru, že celkový počet případů, u kterých jsou dány důvody pro mimořádně rozsáhlé vyhledání informací je 8 045 případů (blíže viz tabulka, ve které při zaokrouhlování vzorku vzal nadřízený orgán v úvahu pouze celé případy).

Takticko-statistická klasifikace	ustanovení trestního zákoníku	počet skutků 2019	počet skutků 2020
101 – 106; vraždy	§ 140	143	41
151; úmyslné ublížení na zdraví	§§ 145, 146, 146a	(96,83% z 4684) 4535,5	(96,83% z 1202) 1163,89
181; vydírání	§ 175	(86,66% z 1159) 1004,3	(86,66% z 292) 253,04
201; znásilnění	§185	683	180
252; úmyslné ublížení na zdraví lidskou nemocí	§§ 145, 146, 152	9	4
730; veškeré úmyslně způsobené nehody	§§ 145, 146, 228, 272, 274, 360	20	10

Doba vyhledávání informací ve vztahu k jednomu případu stanovená povinným subjektem na 3 minuty odpovídá době vyhledávání stanovené v dalších obdobných případech, které jsou Ministerstvu vnitra známy z jeho úřední činnosti. Celková doba mimořádně rozsáhlého vyhledávání tak činí 24 135 minut (8 045 x 3), tj. 402 celých hodin. Výsledná částka je při nákladech na hodinu mimořádně rozsáhlého vyhledávání ve výši 251 Kč celkem 100 902 Kč (251 Kč x 402 h). Vzhledem k tomu, že výše nákladů spojených s poskytnutím informací, resp. jejich mimořádně rozsáhlým vyhledáváním, stanovená povinným subjektem ve výzvě čj. PPR-14855-3/ČJ-2020-990810 ze dne 11. 4. 2020, neodpovídá výše uvedené částce, postupoval nadřízený orgán v souladu s ustanovením § 16a odst. 7 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. a požadovanou výši úhrady snížil, tak jak je uvedeno ve výroku.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí není odvolání přípustné (§ 91 odst. 1 správního řádu).

Petr Foršt
pověřen řízením
kanceláře ministra vnitra

Vyřizuje: Mgr. Otakar Ludvík
oddělení podání osob
kancelář ministra vnitra

ROZDĚLOVNÍK:

Policejní prezidium Policie České republiky
Strojnická 27
170 89 Praha 7
K č.j. PPR-14855/ČJ-2020-990810
ID DS: gs9ai55